

generelle udsendelseshindringer, og politiet ikke kan anvise en frivillig hjemrejs rute, jf. afsnit 2.3.

En indførelse af de foreslåede bestemmelser i udlændingeloven vil endvidere medføre, at afgørelser om frihedsberøvelse vil blive truffet i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde, således som det er en betingelse efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1.

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder i artikel 9, stk. 1, en bestemmelse, som beskytter den personlige frihed. Bestemmelsen antages ikke generelt at give en bedre beskyttelse end Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5.

Efter *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14* skal rettigheder i henhold til konventionen beskyttes uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Efter *artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination* må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Det forhold, at der gælder særlige regler i udlændingeloven om frihedsberøvelse af asylansøgere, som ikke har en tilknytning til det danske samfund, således at de kan sidestilles med personer med dansk indfødsret, kan ikke antages at stride mod bestemmelserne. Det bemærkes herved, at udlændingelovens regler om frihedsberøvelse gælder på samme måde for alle asylansøgere, uanset køn, race, politisk overbevisning m.v.

8.2. *Udvidelse af politiets mulighed for at optage og videregive fingeraftryk og personfotoграфи*

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, beskytter bl.a. retten til privatlivet. Efter artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige trykthed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.

De ved lovforslagets § 1, nr. 17 og 23, foreslåede bestemmelser i §§ 40 a, stk. 9, og 40 b, stk. 9, om videregivelse af fingeraftryk og personfotoграфи til udenlandske udlændingemyndigheder, til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til inter-

nationale politisamarbejdsorganisationer må anses for at udgøre et indgreb i retten til privatlivet, jf. artikel 8, stk. 1. Om et indgreb er konventionsmedholdeligt efter artikel 8, stk. 2, beror navnlig på, om indgrebet kan anses for at være nødvendigt og stå i et rimeligt forhold til dets angivne formål (proportionalitetskravet).

De foreslåede bestemmelser i §§ 40 a, stk. 9, og 40 b, stk. 9, vil medføre, at videregivelse af fingeraftryk og personfotoграфи til de i bestemmelserne anførte modtagere med de i bestemmelserne anførte formål vil ske i overensstemmelse med lov, således som det er en betingelse efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser har til formål at bidrage til, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, udsendes (tvangsmæssigt) af landet. Bestemmelserne har således til formål at begrænse muligheden for, at udlændinge ved bevidst at skjule deres identitet kan undgå eller udsætte at blive udsendt af Danmark.

Udlændinge, der ikke udrejser, efter at deres sag er endeligt afgjort, og det derfor påhviler dem at udrejse af landet, udgør en væsentlig økonomisk byrde for det danske samfund.

De foreslåede bestemmelser må derfor anses for nødvendige af hensyn til landets økonomiske velfærd. Hertil kommer, at der for visse udlændinge vil være tale om, at de pågældende har begået kriminalitet og derfor er udvist af landet. De foreslåede bestemmelser kan i forhold til sådanne tilfælde siges at medvirke til at sikre den offentlige trykthed og til at forebygge forbrydelse.

Proportionalitetskravet er utvivlsomt opfyldt, da der er tale om indgreb af begrænset rækkevidde. Indgrebet består således alene i at videregive allerede registrerede fingeraftryk og personfotoграфи, hvilket ikke kan anses for at være uforholdsmæssigt, når formålet med indgrebet – at bidrage til at forhindre, at udlændinge ved bevidst at skjule deres identitet kan undgå eller udsætte at efterleve myndighedernes pålæg om udrejse – tages i betragtning.

Hertil kommer, at en udlænding har mulighed for at påklage Udlændingestyrelsens eller politiets videregivelse af fingeraftryk eller personfotoграфи til Integrationsministeriet efter udlændingelovens §§ 46, stk. 2, og 48. Endvidere har en udlænding, der ønsker at klage over en afgørelse truffet af Integrationsministeriet om stadfæstelse af politiets eller Udlændingestyrelsens videregivelse af fingeraftryk eller personfotoграфи, adgang til at indbringe afgørelsen herom for Folketingets Ombudsmand. Endelig har udlændingen efter grundlovens § 63 mulighed for at indbringe lovligheds-